KAMBRIO

je fiksita dato, prezentota ĉe indikita adreso. La ~o estas negocebla laŭ specialaj komercaj leĝoj k kutimoj, ofte ĝirebla, k ĝia plenumo estas severe protektata de leĝoj.

kambrio x. La supra geologia formacio de la primara epoko.

Kameo. Juvela ŝtono reliefe skulptita, en kiu oni utiligas la diversajn kolorojn de la tavoloj por nuanci la diversajn partojn de la skulptaĵo.

*Kamelo. Remacanta mamulo, altkrura, kun unu aŭ du ĝiboj ĉe la dorso, vivanta en Azio k Afriko (camelus).

kameleono 🚓 G. de lacertoidoj kun kolorŝanĝema haŭto (chameleo).

Kamelio. 1 Arbeto el fam. teacoj, devenanta el orientazio, kun belaj floroj (camellia). 2 Floro de tiu arbeto.

- *Kameno. Parto de ĉambro, kie oni aranĝis por hejtado, kuirado aŭ aliaj celoj, masonitan aŭ metalan aparaton, konsistantan el fajrujo k fumtubo: fari fajron sur la ~0 Z; du sinjoroj en unu bieno, du mastrinoj ĉe unu ~0 neniam vivas sen reciproka malbeno Z. Kp forno. Vd Kapruĉo. ~skrapisto. Homo, kies metio estas purigi ~ojn k fumtubojn je fulgo. ~tubo. Fumtubo por ~0.
- *Kamero. 1 Senfenestra ĉambro: la porkisto ricevas mizeran ~on apud la porkejo. 2 Senluma kesteto: ~o de fotografaparato. 3 Organika kavo: ~etoj de la koro (aŭrikloj k ventrikloj) (Kp ĈELO).

kamerlingo Z (K). Kardinalo administranta la Eklezion, dum vako de la Sankta-Seĝo.

- *Kamforo. Blanka aroma substanco, vaporiĝema, ekstraktata el la ~arbo, k uzata en medicino k kontraŭ tineoj. ~arbo, ~ujo (laurus cumphora).
- *Kamizolo. 1 Manikhava subvesto el lano aŭ kotono, kovranta la supran parton de la korpo, ĝis la lumboj. 2 Speco de jako: la nigra ~o de la patricioj Z; la flavleda ~o de la rajdoservisto Z. Kp TUNIKO, JAKO.
- *Kamloto. Dika k maldelikata lanŝtofo. *Kamomilo. Herbo el fam. kompozitoj, kies floroj estas uzataj en medicino (chamomilla).
- *Kampo. 1 Terpeco, ebena aŭ preskaŭ ebena, kulturita aŭ kulturebla: tritikaj k

hordeaj ~oj; ~aj floroj Z; (f) la neĝaj ~oj Z (Kp AGRO). 2 Loko en kiu io okazas: butal~o; ~o de l' mortintoj Z. 3 Loko, inter kies limoj efikas ia ago: operacia ~o (parto de la korpo, kiun trafas operacio); magneta ~o (parto de la spaco, kiun regas magnetismo) (Kp MEDIO). 4 Sumo de la aferoj, kiujn atingas ia agado : ~o de laboro, de aktiveco; la ~o de la historio prezentas multegajn enigmojn ; tiu temo malfermas ~on al (ebligas) plej granda fantazio; prepari ~on por mondpaco (KD ARENO, TERENO, SPACO, REGIONO). ~aro. Aro de la ~oj. kontraste al la urboj. ~arano, ~ulo. Terkulturisto, loĝanta en ~oj, ofte maldelikata k malklera. ~(ad)i Z (ntr). Loĝi en ~oj, stariginte provizorajn loĝejojn aŭ tendojn por trupo aŭ armeo : la Romanoi ~is en tiu valo; la skoltoj ~as en la arbaro. ~(ad)ejo. Loko, en kiu oni ~as; tendaro.

Kampanjo. Sistema agado por difinita celo: entrepreni energian ~on por la popolklerigado.

kampanilo . Turo memstara aŭ surstaranta konstruon k en kiu oni lokas sonorilojn aŭ horloĝon.

kampanulo ^Z ⅙. G. de ∼acoj kun sonorilformaj floroj, tre ofte renkontata en arbaroj, ĝardenoj (campanula).

kampeĉo . 1 Arbo el Suda Ameriko, kies ligno liveras rugan tinkturon. 2 Nomo donata al la peza k malmela ligno de tiu arbo.

- *Kano. Alta herbo el fam. gramenacoj, kies trunketoj iĝas per sekiĝado fortikaj, k estas uzataj kiel bastonoj, iloj aŭ meblomaterialo: (f) sin apogi sur rompita ~o (iluzie kalkuli pri neefektiva helpo, vane fidi senpovan helponton). Suker~o. Speco de ~o, kies suko donas sukeron.
- *Kanabo. Alta herbo el fam. kanabacoj, el kies fadenoj oni faras ŝtofojn, teksaĵojn aŭ ŝnurojn (cannabis).

Kanabeno. Birdo el ordo de paseroj (linaria cannabina).

*Kanajlo. Senhonora homo; malnobla fripono. ~aro. Aro da malestiminduloj. Proto~o Z. ~ego.

Kanalo. 1 Artefarita plejofte subčiela kondukejo por akvo: urbaj ~oj por malpuraĵoj B; la Suez'a ~o; siral~eto (apud-